

under de stadig vanskelige Brændselsforhold, som vi har herhjemme, thi det maa man være enig om, at det, som det først og fremmest kommer an paa, er at skaffe Befolkningen og Industrien tilstrækkeligt Brændsel. Men Lovforslaget fremtræder tillige som en Afviklingslov. Det er Brændselsnævnet, som har udarbejdet Lovforslaget, og dette Nævn foreslaas ophævet, naar Arbejdet med Gennemførelsen af Lovens Foranstaltninger er tilendebragt. Jeg skal nu paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) vendte tilbage til en Diskussion i Foraaret om Betimeligheden af Indførelsen af den Begrænsning i det da foreliggende Lovforslag, som blev det endelige Resultat af Forhandlingerne her i Landstinget. Det ærede Medlem „er tilfreds med“, at denne Begrænsning er blevet indført, og han saa i det foreliggende Lovforslag et Vidnesbyrd om Rigtigheden heraf. Det ærede Medlem „er lykkelig over“, at man kunde gøre det første Skridt til at komme bort fra denne Ordning. Det ærede Medlem „er overmaade glad ved“, at man overhovedet saa en Mulighed for at komme bort fra de ekstraordinære Tilstande. Det ærede Medlem var overhovedet saa lykkelig, som jeg sjældent har haft Lejlighed til at se ham over et Forslag af denne Art. Jeg tror, at hans Glæde vilde være mere begrundet, hvis det, han havde konstateret, var, at vore Brændselsudsigter var lysere, at de ekstraordinære Tilstande i Verden var ved at vende sig til det bedre. Men det ærede Medlems Opfattelse synes i Virkeligheden at være den, at man faktisk kan komme bort fra de ekstraordinære Tilstande i Verden ved at ophæve ekstraordinære Foranstaltninger, medens Forholdet dog er dette, at de ekstraordinære Foranstaltninger er Følgen, den nødvendige Følge af Tilstandene. Jeg tror, at det havde været særdeles ønskeligt, om det høje Landsting ikke sidste Foraar havde foranlediget denne Begrænsning af Loven. Jeg tror, at det havde været ønskeligt, om Brændselsnævnet havde kunnet virke under den gældende Lov i hele denne Vinter, træffe sine Dispositioner, ogsaa til Afvikling indenfor Lovens Grænser, selv tage Tidspunktet i Agt og fremsætte de nødvendige Forskrifter. Jeg tror ikke, at Brændselsnævnet, hvis det i Dag skulde have behandlet denne Sag, vilde have taget Initiativet til den

Begrænsning, som Forslaget har faaet. Jeg tror det ikke. Thi Udsigterne, det ærede Medlem talte om, da han skildrede sin „Glæde“, er ikke begrundede i øjeblikkelige Forhold. Det, som gør Udsigterne til Brændselstilførsler lidet lyse for Øjeblikket, synes desværre at være af en ret varig Karakter. Det hænger sammen med alle Forhold paa hele Verdenskulproduktionsomraadet, Forhold, som er af en saa ængstende Karakter, at man maa være en Optimist af en ganske særegen Art for i dette Øjeblik at kunne fremsætte saadanne Udtalelser, som det ærede Medlem kom med. Verdensproduktionen gennemgaar Kriser for Øjeblikket og er inde i Forhold, som synes mig at være mere faretruende nu, end noget Forhold under Krigen i og for sig gav Anledning til at frygte. Saaledes som den engelske Kulproduktions Stilling er, og særlig eftersom der med Hensyn til Udførsel fra England er bebudet Foranstaltninger overfor alle de øvrige Lande, ogsaa os, maa man være mere tilbøjelig til at se lyst paa Livet, end jeg synes, man ret har Lov til, naar man ikke betragter Stillingen som endogsaa ganske overordentlig alvorlig. Dertil kommer saa det fuldkomne Sammenbrud i den tyske Kulproduktion, som dels hænger sammen med Forholdene indenfor de Grænser, som sættes for det tyske Rige, men ogsaa med Afstaaelsen af vigtige Kulgebeter, Forhold, som er af en saadan Art, at de, som beskæftiger sig med Tysklands Kulproduktion, formener, at Tyskland, der tidligere har haft et Overskud af Kul til Udførsel, vil komme til nødvendigvis, for at kunne opretholde sin industrielle Produktion, at blive et kulindførende Land, som endogsaa vender sit Blik imod de engelske Kulminer for derfra at hente Kul til Landet, hvilket vil medføre, at Tyskland, som hidtil var en Forsyner af en Del af vor Kultilførsel, vil gaa over til at blive en Konkurrent til os som Aftager af den engelske Kulproduktion, der samtidig er blevet formindsket. Samtlige disse Forhold gør, at jeg ikke tror, at nogen, hvis han paa nærværende Tidspunkt havde staaet overfor en saadan Tilstand, vilde have taget Initiativet til at ophæve eller ændre den Brændselslov, som oprindeligt gjaldt. Imidlertid, Forholdene medførte, at Brændselsnævnet udarbejdede sit Forslag paa Tidspunkter, hvor dette Billede ikke tegnede sig med en saadan Klarhed, som det nu synes mig at maatte tegne sig; og det fremgaar ogsaa klart af Brændselsnævnets sidste Skri-